

מקור המאמר בזוהר פרשת ואתתנן דף רסו ע"ב – רשות ע"א
זכות שמירת המזוזה

עוד אמר רבי אבא, כתוב (שם קכא) ה' יישמר צאתך ובואה מעתה ועד עולם. יישמר צאתך ברור, אלא יישמר צאתך מה זה אומר? שחרי מי שנכנס לביתו אינו פוחד. אלא האדם הזה שם רשם קדוש לביתו בדברים של השם העליון, זה נשמר מהכל. וכש יוצא הרוח שמדורו לשער ביתו, זוקף ורואה את השם הקדוש ומעין (נעוץ) בפתחו. כשה יוצא האדם, הוא מלאה אותו ושולם אותו. כשה נכנס לביתו הוא מカリ לפניו: הזרעו בדיקון של המלך הקדוש! וכל זה משומם אותו הרשם של השם הקדוש שנרשם בשער שלו.

ולא די לו לאדם שנשמר בביתו, אלא הקדוש ברוך הוא שומר אותו כשה נכנס וכש יוצא, שכתב ה' יישמר צאתך ובואה מעתה ועד עולם הבא.

בא וראה הרוח הרעה זו ששרינה בין השערים, אוילו לאדם שלא יודע להזהר מפני ולא רושם על פתח ביתו את השם העליון הקדוש שימצא עמו, שחרי יש לו שלוש מאות

תו אמר רבי אבא, כתיב, (תהלים קכא) יי' יישמר צאתך ובואה מעתה ועד עולם. יישמר צאתך תינח. אלא ובואה, מי קא מירוי, דהא מאן דעאל לביתה לא מסתפי. אלא הא בר נש דשוי רשיימה קדישא לביתה, במלין דשמא עלאה, הא ארנטיר מבלא. בד נפיק ההוא דמדוריה לתרעה לביתה, זקייף וחמי רשיימה קדישא, ועין (ס"א געיז) בפתחיה. בד נפיק בר נש, הו אוזיף ליה, ונטר ליה. בד עיל לביתה, הו אכרייז קפיה, אוזהרו ביקרא דידיינא דמלכא קדישא. וכל דא, בגין ההוא רשיימה דשמא קדישא, דאיתרים בתרעיה.

ולא די ליה לבר נש דארנטיר בביתה, אלא קדשא בריך הוא נטר ליה בד עיל, וכד נפיק. כתיב, יי' יישמר צאתך ובואה מעתה ועד עולם. ובאין אין ישראל בהאי עולם, ובעלמא דאתה.

תא חיו, הא רוחא בישא דשاري (דף רס"ז ע"א) בין תרעין. ווי ליה לבר נש, דלא ידע לאוזהרה מגיה, ולא רשים לפתח דביתה שמא עלאה קדישא, עולם. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

בא וראה הרוח הרעה זו ששרינה בין השערים, אוילו לאדם שלא יודע להזהר מפני ולא רושם על מפתח ביתו את השם העליון הקדוש שימצא עמו, שחרי יש לו שלוש מאות

דִּישְׁתַּכְחָ עַמִּיהֶ. דְּהָא אֵיתֶ לֵיהֶ תְּלַתֶּ מֵאָה וָשְׁתִּין
וְחַמֵּשׁ שְׁמַשִּׁין בַּיּוֹן מַקְטָרְגִּין, כֶּל חַד מַשְׁמִשׁ יוֹמִיהֶ,
וּכְלָהוּ מַשְׁתַּבְחִי עַמִּיהֶ כֶּל יוֹמִי שְׂתָא, וּמַקְטָרְגִּי בֵּיהֶ
לְעִילָּא וְתְתָא. וּכְלָהוּ מַשְׁתַּבְחִי בֵּיהֶ בִּימְמָא וּבְלִילְיָא.
בִּימְמָא, לַקְטָרְגָּא לֵיהֶ. בְּלִילְיָא, לַצְעָרָא לֵיהֶ בְּחַלְמִיהֶ.

כֵּד נַפְיךָ לַקְטָרְגָּא לֵיהֶ, כֵּד עַל, שְׂוִוִין יְדֵיָהוּ עַלְיהֶ
דְּכַתְּפִיהֶ, וְאָמְרִין לֵיהֶ, וְוִי לֵיהֶ לְפָלְנִיא דְּנַפְךָ
מְרִישָׁוֹתָא דְּמָאִירִיהֶ. וְוִי לֵיהֶ לְפָלְנִיא בְּהָאִי עַלְמָא,
וּבְעַלְמָא דָאִתִּי. בְּגַזְוִינְךָ בְּעַזְוָן בְּגַי מַהְיָמָנוֹתָא, לְמָהָיוּ
רְשִׁימִין בְּכָלָא, לְמָהָיוּ רְשִׁימִין בְּרִשְׁימָא דְּמָאִירִיהָזָן,
לְאַזְדְּעַזְעָא מְגַנְיָהוּ כֶּל סְטְרִין יְגַיִין בַּיּוֹן, לְמָהָיוּ
גְּטִירִין בְּהָאִי עַלְמָא, וּבְעַלְמָא דָאִתִּי. זְפָאִין חֲוֵלְקִיהָזָן
דִּישְׁרָאֵל, עַלְיָהוּ בְּתִיבָּה (ישועה ט) וְעַמְּךָ בְּלָם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יְרִשָּׁוֹ אָרֶץ וְגוּ.

עליהם כתוב (ישועה ט) ועטף כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.

שָׁשִׁים וְחַמֵּשָׁה שְׁמַשִּׁים רְעִים
שְׁמַקְטָרְגִּים, כֶּל אַחֲד מַשְׁמִשָּׁ
בַּיּוֹמָוּ, וְכָלָם נְמַצָּאים עַמּוֹ כֶּל
יִמּוֹת הַשָּׁנָה וּמַקְטָרְגִּים עַלְיוֹ
לְמַעַלָּה וְלִמְטָה, וְכָלָם
נְמַצָּאים עַמּוֹ בַּיּוֹם וּבַלְילָה.
בַּיּוֹם לַקְטָרְגָּ לֹו, בַּלְילָה
לַצְעָרָא אָתוֹ בְּחַלוּמוֹ.

כְּשִׁיוֹצָא לַקְטָרְגָּ עַלְיוֹ,
כְּשֶׁגְּנָס, שָׁמִים יְדֵיָהֶם עַל
פְּתִפוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ: אָוי לֹו
לְפָלוֹנִי שִׁיצָא מִרְשָׁוֹת אֲדוֹנוֹ!
אָוי לֹו לְפָלוֹנִי בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא! מִשּׁוּם כֵּה
צָרִיכִים בְּנֵי הַאֲמֹנוֹת לְהִזְמִין
רְשָׁוּמִים בְּפֶלְלָה, לְהִזְמִין
רְשָׁוּמִים בְּרִשְׁמָ שֶׁל רְבּוֹנָם,
שִׁיזְדְּעַזְעָוּ מִהָּם כֶּל הַצְדִּים
הַמִּנִּים הַרְעִים, שִׁיהִיוּ
שְׁמוֹרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא. אֲשֶׁרֶת חַלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
וְגוּ.

ספר אור זהר (עמוד 360)

פרק יט –

מדוע לא נתגלה ספר זהר להקדמוניים

א) רבבי יהודה חיט מבהיר מדוע בדורו נתגלה ספר זהר – ובזכות שעטף לאוסף ספרי הזהר
נוצול מגירוש ספרך

אשרינו מה טוב חילקו שוכינו אל ספר הזהר, מה שלא זכו קדמונו אשר קתנים עבה ממתינו, כמו
רב האיגואון ורב ששנת גואון ורב אליעזר מנורמיא והרמב"ז והרא"ב והרשב"א והחכמים אחרים
וילתם, שלא טעמו מדברין, כי בזמנם לא נתגלה.

ואיל תחתה מזוהה, כי בודאי לא נתגלה עד הדור האחרון אשר אנחנו בו היום. וסיווג זהה מצאתי
בספר התקונים [סוף תקון ו'] וזה לשונו: אמר ליה אלהו לרבי שמואל: רבבי רבבי כמה זכה אתה
המהאי חבורא דילך יתפרקנו במה עלי עלי עד ראתגלויא לחתתאי בסוף יומיא, ובגינהו ושבקתם איש
אל אחחותו ואיש אל משפחתו תשובי, עד באן לשונו.